

Trápenie s trakmi

Bibiana Donarová, Sekunda A

Včera som si kúpil traký
boli na nich žlté mraky.
Vzal som si ich do školy
no tam som zistil že ideme do hory.

Počas cesty autobusom
stáli sme aj za Štrbským plesom.
Spolužiaci hrali futbal,
pridal som sa a tiež hral.

Už som tú loptu skoro mal,
no vtom, zastavil ma spolužiak a povedal:
Počuj Jožo na trakoch máš hnedý fľak.
No nebol to ten spomínaný žltý mrak.

Pomaly som sa od hanby prepadal,
a rýchlo som na záchod utekal.
Bolo to to, pravdu máte,
ale to sa stáva, keď futbal dlho hráte.

Traký som sa snažil oprat',
no už ma začali volať:
Jožo, švihaj, autobus odchádza.
Sebavedomie hanblivosť nahrádza.

Ledva, ledva som prísť stihol,
bežal som tak, až sa každý za mnou mihol.

Zrazu som počul sa niekoho hádať
a hneď potom profesori začali váhať.

Onedlho sa autobus otáčal,
ale to nebolo to hlavné,
vedľa starý dedko kráčal
a navyše baby boli hladné.

Vodič si dedka všimol a zastavil,
ako jediný som starčeka pozdravil.
Pozrel som sa naňho z blízka,
šanca, že má tie isté traky bola dosť nízka.

No stalo mal ich,
presne také isté,
aj tie mraky na nich.
Sú to oni, je to isté.

Vagabund Fero sa mi začal vysmievať,
že som si seniorskú módu chcel vyberať.
A vraj mi to aj celkom vyšlo,
no zabudol, že to hnedé čudo ešte nezišlo.

Späť sme sa do školy vrátili,
potom dlhom výlete sme sa skoro stratili.
Na obed bol segedín, klasika
Majka si to zapísala do denníka.

Nechápal som načo tak som prišiel bližšie.
Stál som a pýtal som sa jej, načo si to píše.
V jedálni bol krik, tak nemčinárka skríkla: Tichšie,
nie ste predsa zo zvieracej ríše.

Nejaký druhák sa zľakol,
od nešťastia som si kľakol.
Vylial na mňa polievku
a potom ešte nátierku.

Išiel som domov s tým, že sa už nič horšie nemôže stať.
Obúval som sa na lavičke a zrazu neviem vstať.
Do lepidla som si sadol,
Nevedel som ísť preč ani nadol.

Už som si sadal do auta
a vtom na mňa spadla malta.
Dúfal som, že to je už koniec,
Potom zazvonil zvonec.

Odzvonili tri hodiny,
mama mi ukázala nového člena rodiny.
To ma veru rozveselilo,
asi si to šťastie pomýlilo.

V tom spomenul som si, že už nemám traky
a už radostne krákali aj straky.
Tie traky som si nikdy viac neobliekol
dokonca som sa ani v škole už nepreriekol.

